

os saa klart, at vi have saa sikkert et Grundlag for dem som muligt, inden vi gaa til vor Afstemning. — Det var kun de 2 Endringsforslag, som jeg vilde omtale, og Grunden, hvorfor vi ikke have tiltraadt dem. Ellers har jeg ikke noget at bemærke ved det foreliggende Afslut. Jeg skal gøre mit til, at vore Forhandlinger ikke trækkes ud længere, end rimeligt er.

Buff: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ikke er til Stede, han er jo Højres Ordfører, og jeg ser ham i alt Fald ikke paa sin Plads (Scharling: Jo, jeg er til Stedet). Naa, det glæder mig, at det ærede Medlem er til Stede, for de Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre, angaa navnlig nogle af de Bemærkninger, han kom med. Det er angaaende Endringsforslag under Nr. 42 om Understøttelse til Mejerster og Mejerister. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke kunde gaa med til denne Bevilling, da han sønede Oplysninger om, om der virkelig var Trang til denne Bevilling. Forholdet med denne Bevilling er jo, som det ogsaa er berørt af den ærede Ordfører for Flertallet, den, at vi i nogle Aar have givet 6,000 Kr. til Uddannelse af Mejerster og Mejerister, og dette Beløb er af Flertallet i Finansudvalget forhøjet med 3,000 Kr., saaledes, at det nu skal blive 9,000 Kr. i Stedet for 6,000 Kr. At det er en udmærket Bevilling, er noget, vi Landmænd have Erfaring for, thi vi vide, at det gælder navnlig om at bevare vort Smørs Rensomme, og dette sker ved, at vore Mejerister og Mejerster ude omkring paa Landet paa Mejerierne følge med og lave saa gode Varer, at Engelmændene ville blive ved at løbe dem og give en stor Pris for dem. Nu haaber jeg, at jeg kan tilfredsstille det ærede Medlem, i alt Fald for en Del, idet jeg nemlig skal ophjse, om der virkelig er Trang til at saa denne Bevilling. Da denne Bevilling var bleven givet, benyttede Indenrigsministeriet her som saa ofte det fgl. Landhusholdningssekselskab som Mellemmand. Det fgl. Landhusholdningssekselskab henvendte sig saa til sin Konsulent, den bekendte Konsulent Bøggild, og Konsulent Bøggild er saa den, der i Hovedsagen ligesom i sin Tid Docent Fjord stod for Uddelingen af Understøttelser til Lærere og Lærerinder, idet han paa Landhusholdningssekselskabets Vegne og ogsaa paa Ministeriets Vegne uddeler disse Benge. Og nu har han taget denne Sag saa samvittighedsfuldt og alvorligt, at han har sikret sig rundt omkring i Landet

Forbindelser saaledes, at naar nogen melder sig til at komme til dette Kursus, ved han gennem agtede og ansete Landmænd i Landet, hvor det virkelig er værd at sende dem hen. Nu har Forholdet med denne Sag i de 3 Aar, Bevillingen har været givet, været følgende, at i det første Aar var der 198 Ansøgere, og af disse 198 Ansøgere var der 78, som fuldt ud vare kvalificerede til at komme i Betragtning, og der var 120, der vare mindre kvalificerede, men der var kun 22, som kunde saa. Alene disse 22 ville jo overbevise det ærede Medlem om, at der har været stor Trang, og at der ogsaa har været Folk, som have søgt, der have haft Betingelser for at burde hjælpes. Der gaas nemlig saa alvorligt og samvittighedsfuldt til Værts, at de Mejerister og Mejerster, der ere meget unge, komme ikke med, og de, der ikke have Plads, komme heller ikke med. Kun de komme med, der have naaet en Modenhedsalder og ogsaa ere i Pladsen, saadanne Folk altsaa, som man altsaa er sikker paa kunne vende tilbage til deres Pladser, hvor de ere komne fra og altsaa virkelig komme til at gøre Nytte. Det andet Aar 1893 var der 162 Ansøgere, hvoraf 105 vare fuldt kvalificerede til at komme i Betragtning og 57 mindre kvalificerede, og da var der 24, der fik Understøttelse. 3 Aar ligger der i denne Tid hos det kongelige Landhusholdningssekselskabs Konsulent 132 Ansøgninger, der er 95 af dem, der ere kvalificerede, og der er 37, der ere mindre kvalificerede, men der vil naturligvis ikke komme mere end 23 eller saadant noget med. Nu ville ærede Medlemmer jo, naar de have givet Agt paa de 22, jeg har nævnt, se, at det har været nedadgaende med Ansøgnernes Antal. Grunden har naturligvis været den, at alle, der ere unge eller ikke have Plads, naturligvis her efter lade være med at søge, fordi det er saa godt som afgjort, at de ikke kunne saa Understøttelse. Man har gjort sig megen Glid med at saa stoffet Læresteder til disse Folk, man har ladet dem rejse til Holland, til Østerrigene derovre og til Nordtyskland, for der at saa Uddannelse. Af de 46 er det Tilfældet med 10 af dem, og saaledes er der i det hele taget gaaet frem med stor Grundighed, og det har ogsaa vist sig — i alt Fald have vi Landmænd gjort den Erfaring — at Mejersterne og Mejeristerne have haft stor Nytte deraf. Naar Trangen er saa stor, og der er saa mange, der søge, er det ganske naturligt, at vi forlange Bevillingen forhøjet. Nu hørte vi ganske vist under Konferencen med den ærede Minister om den Sag, at han ikke var særlig stemt